

**Het is de Goddelijke Wil die mijn Goddelijk Leven vormt in de Eucharistie.
Mijn Wil, zichtbaar in alle geschapen dingen, gaat zelf naar de mens toe.**

(...) Hierna heb ik gehoord dat het H. Sacrament in de kerk zou uitgesteld worden.
En ik dacht bij mezelf: voor mij zijn er geen uitstellingen, noch erediensten. Mijn lieve Jezus gaf mij geen tijd om nog iets anders te denken en Hij kwam uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij zei me:

Mijn dochter, voor jou is geen uitstelling nodig. Voor de mens waarin mijn Wil heerst, is er de grootste en voortdurende uitstelling van mijn Wil in de Schepping.
Elk geschapen ding leeft door Hem en vormt zovele ontelbare uitstellingen als er dingen bestaan.

Wat vormt mijn Goddelijk Leven in de Eucharistie? Mijn Wil! Als Mijn Wil niet in de sacramentele hostie zou leven, dan zou het Goddelijk Leven in haar niet aanwezig zijn. Het zou dan een eenvoudige witte hostie zijn, die geen aanbidding van de gelovigen verdient.

Mijn dochter, ***mijn Wil toont zich in de zon.***

Zoals de Hostie de sluier is van mijn Wil en mijn Leven verbergt,
zo heeft de zon ook een sluier van licht dat mijn leven verbergt.

En wie knielt neer, zendt een kus van aanbidding, dankt mijn Wil zichtbaar in de zon?

Niemand ! Welke ondankbaarheid!

En ondanks alles blijft zij hierbij niet stilstaan en doet voortdurend goede dingen onder de sluier van licht. Zij volgt de schreden van de mens en bekleedt zijn werken.
Welke weg hij ook inslaat, zij laat zich vooraan en achteraan vinden.
Zij draagt hem als in triomf, in zijn schoot van licht,
- om hem alle goeds te geven, om hem altijd goed te doen en
- om hem licht te geven, zelfs als hij dit niet wil.

***O Mijn Wil , hoe onoverwinnelijk ben jij, liefelijk en bewonderenswaardig,
onveranderlijk in het goede, onvermoeibaar, zonder ooit achteruit te wijken!***

Zie je het grote onderscheid tussen

- de uitstelling van de Eucharistie

- de voortdurende uitstelling van Mijn Wil in alle geschapen dingen?

Voor de Eucharistie moet de mens moeite doen. Hij moet erheen gaan, dichterbij komen, zich openstellen om het Goede te ontvangen. Anders ontvangt hij niets.

Mijn Wil, zichtbaar in alle geschapen dingen, gaat zelf naar de mens toe.

En alhoewel hij niet ontvankelijk is, toont mijn Wil zich vrijgevig en overlaadt hem met goede dingen. Er is echter niemand om mijn eeuwig Wil in zijn vele verschijningsvormen te aanbidden.

De zon is het symbool van de Eucharistie.

Zij geeft voortdurend aan allen licht en warmte en zoveel goeds, maar altijd in stilte.

Zij zegt niets, maakt geen verwijt, ongeacht de vele verschrikkelijke dingen die zij ziet. (...)